

Житом, калиною літо цвіло...

Степан Бен

Житом, калиною літо цвіло.
Парусом ранки лягли на озера.
День підіймає чоло,
День золотіє у дверях.

Радісно п'є на світанку земля:
Келихи вітру, роси і проміння.
Дзвонять колоссям поля,
Кличуть мене на весілля.

Слухай! Як ніжно кругліє зерно,
Стигнуть жита і квітує пшениця.
Поле - пахуче вино,
Я невсипущий п'яниця.

Очі п'яніють, темніють від трав,
Трави туманять степи і дороги,
Зоряно вечір упав
Сонцем холодним під ноги.